

Творити дива — це так просто!

Після загальнооміської громадсько-мистецької програми "Славутичанин року — 2009" широкому загалу стало відомим ім'я "Творчого відкриття року". Це Олександра Нетеса — керівник гуртка "Аплікація на тканині", працівник Палацу дитячої та юнацької творчості, жінка, яка власними руками створює шедеври з будь-якого матеріалу.

Анастасія ТЕРЕЩЕНКО,
фото автора

Персональні виставки виробів Олександри Нетеси прикрашали фойє Палацу дитячої творчості та Кіноконцертного комплексу неодноразово. Святковість та естетичність, гарний смак та вміння у звичайному побачити незвичайне — це характерні ознаки авторських робіт пані Олександри. Її руки випромінюють справжню позитивну енергетику. За що вона не візьметься, все доводить до дос-

коналості. Новим її захопленням стало бісероплетіння, і не лише тому, що мода на нього повернулася...

— **Олександро Петрівно, коли і чому ви почали займатися бісероплетінням?**

— Це почалося приблизно два роки тому, коли я зламала руку. Вона практично не рухалась, тому киявські лікарі порадили її тренувати, перебираючи нею пішно. Скоро я зрозуміла, що це занадто нудно для мене, ось так я і вирішила зайнятися плетінням з бісеру — і радість, і для руки корисно.

— **Професія якось допомагає такому захопленню?**

— Я веду гурток зі створення аплікації, нею займаюся уже років двадцять п'ять, а взагалі моя професія — швея. До бісеру прямого стосунку не має, але все це творче дозволила.

Після цих слів пані Олександра показала мені два великих альбоми з фотографіями її виробів. Один із них присвячений саме бісеру, а інший — роботам, виготовленим раніше. Око порадували надзвичайної вишуканості та краси подушки, обшиті оксамитом із об'ємною аплікацією з парчі та вишивкою люрек-

сом, квіти з атласної стрічки, скриньки, оздоблені різним насінням, новорічні іграшки і навіть маленькі різдвяні ялинки. Урізноманітнення виробів почало яскраво проявлятися після травми, коли жінка відкрила для себе бісер, чарівний, магічний та яскравий, який вирає, немов краплинки ранішньої роси. За її словами, ще одним значним стимулом до творчості були діти, з якими вона займається і яких так приємно дивувати своїми оригінальними доробками.

— **Плетете за схемами чи самі вигадуйте візерунки?**

— Спочатку придивлялась до деяких схем, але, чесно, ніколи ними не користувалась. Візерунок підбираю сама. У паралельному плетінні (таке, коли всі ряди нанизаних бісерин ідуть паралельно

рожчий. Та найбільше коштів із усього матеріалу забирає дріт, на якому все і кріпиться, який надає квітам форми.

— **Скільки часу в середньому займає одна композиція?**

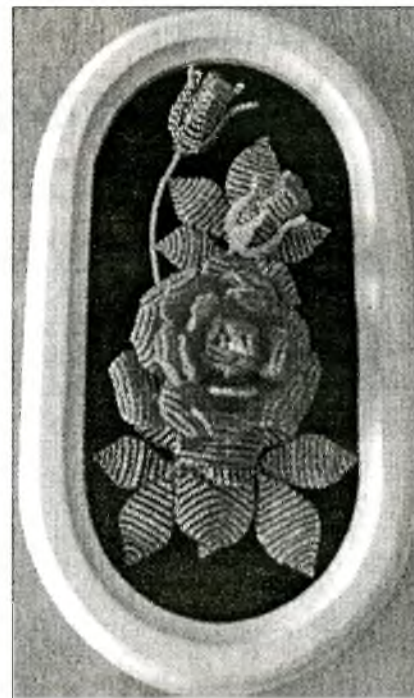
— По-різному, є такі роботи, які готові вже за тиждень, над деякими можу сидіти місяць, а є і композиція, яка забрала в мене майже рік. Однією з найскладніших є троянда. Доводилось багато разів перероблювати, плести пелюстки різними способами, щоб вийшло максимально наближено до справжньої квіткі.

Із набуттям досвіду композиції Олександри Петрівни ускладнюються. Вона викладає ягоди в тарілочці (теж із бісеру), а квіти виставляє в спеціально зроблені вази. Важко давалася полуниця, горобина, ірис. Кожна квітка, кожна ягода є авторською, аналогів немає, адже майстриня сама створює візерунки, довго й уважно вдивляється в живі квіти, щоб скопіювати колір, кожен контур і вигин. Саме тому її композиції дуже легко сплутати зі справжніми рослинами.

— Був один випадок, — розповідає Олександра Петрівна, — коли ми попросили сусіда поливати наші квіти, поки ми були відсутні. Повернувшись додому, я побачила, що разом із усіма рослинами полита й пальма з бісеру. Ось така схожість.

— **Учні з вашого гуртка з аплікації просили коли-небудь навчити їх плетіння з бісеру?**

— Так, одна дівчинка просила допомогти зробити подарунок для її мами на день народження. Ось я і навчила її робити троянди, і виходить у неї, до речі, не гірше, ніж у мене. Тут головне — мати терпіння і бажання, довго сидіти над цим і

Одна з найважчих робіт — троянда

не опускати руки, якщо щось не виходить. Це заняття не складне, проте трудомістке і вимагає наполегливості. А деякі дівчата, які на інших гуртках займалися бісероплетінням, можуть і мені допомогати, дещо підказувати. Діти рухають мене в творчості, змушують не розслаблятися, їх постійно хочеться дивувати, показувати щось нове, і це нашоє виховує на постійну роботу над собою і своїми вміннями.

А наостанок Олександра Петрівна сказала:

— Хочеться передати якнайбільше дітям, навчити їх корисного. Як приємно буде, якщо мої знання знадобляться їм в житті!

Що ж, бажаю нашому славутицькому таланту натхнення, яке б розпалювало творчу іскру ще більше, і старанних учнів, що переймуть дивовижні вміння майстрині!

Полуничка достигає...

один до одного) найголовніше — математична точність. Потрібно розраховувати кількість бісерин, дотримуватись симетрії.

— **А бісер який використовуєте?**

— Звичайний, із наших, славутицьких магазинів. Найкращий, звичайно, чеський, але він і найдо-

Майже живі квіти